

Higiene

Última

Vicent Ventura

Una certa decepció, ben justificada pels magres resultats de l'anomenada «transició», va suscitar aquella paròdia amarga, segons la qual «contra Franco estàvem millor». No era veritat, malgrat tot, però expressava ben bé la precarietat dels nivells democràtics assolits i alguna cosa més que es produïa com a conseqüència.

Per exemple, la instantània rapidesa amb què bona part, la major part, de la gent que havia viscut el modestíssim treball polític clandestí va mudar la solidaritat per la competència. Hi havia pressa per situar-se, por a fer tard i, consegüentment, empenyes per arribar més prompte que els altres. Empentaven fins i tot els qui havien arribat tan tard, que poc va faltar perquè no poguessen dir que venien de l'oposició més o menys amagada.

I és clar, una vegada arribats, iniciaven a tota velocitat el distanciament respecte dels qui consideraven insuficient la contrapartida de la legalitat cobrada per les acreditacions democràtiques lliurades. El distanciament, primerament, i tot seguit, la neutralització. Calia suprimir les referències crítiques, envoltant-les en el silenci més espès, i, si això no era suficient, es recorria a les desqualificacions.

I tot això no és estrany, ben mirat,

ja que es tracta de manifestacions elementals de la condició humana. No es necessari que es produeixen grans o petites mutacions històriques per a contemplar les que ens ofereix la teoria i la pràctica de l'oportunisme consuetudinari. Cada dia hi ha gent que passa d'una situació a l'oposada, en la qual acaba per instal·lar-se tan còmodament com si fos la pròpia des de l'instant precís del seu naixement.

I no hi hauria res a al·legar si unes mutacions tan compassades als interessos personals de cada moment es produïssen sense generar les pintoresques justificacions que es pretén fer-nos suportar. Cadascú sobreviu com pot, i ningú no té dret a retraure a un altre els volantins que ha de fer per surar en la vida, si no pretén, damunt, explicar que els qui prefeixen salvar la poca o molta dignitat que els és possible, pagant el preu de quedar al marge, enganyen el personal. Irrita la pretensió que ningú no pugua fer de la seua llibertat l'ús que li parega més adient, més lliure, per

exemple, al·legant que allò que es vol amb tals actituds es posar en evidència els qui no ho fan així.

Una de les més cíniques justificacions que he llegit últimament «explica» la impossibilitat de «fer d'intel·lectual d'esquerres», ateses les exigències «maximalistes» de semblant qualificació. Com que les condicions objectives no ho permeten, pretendre «fer d'intel·lectual d'esquerres» és un engany. Ergo... s'ha de fer d'intel·lectual de dretes, com ha resolt l'acusador que, amb tals «raons», justifica la posició que actualment ocupa. És a dir, que ja no es tracta d'una cosa tan respectable com guanyar-se la vida cedint a les circumstàncies una part de la pròpia llibertat, sinó que s'ha de negar, pel que sembla, que tal llibertat siga possible, forçant, si cal, les circumstàncies o acceptant quedar-se al marge mentre es tracta de modificar-ne el curs.

Són, certament, exemples de mesquinesa que no han d'estranyar-nos, però tampoc no és fàcil d'evitar la irritació que produeixen, sobretot quan és tan notòria la intenció d'emmerdar-ho tot perquè ningú no pugua dir que voldria, per més difícil que siga aconseguir-ho, viure amb una mica d'higiene mental, ni que siga perquè no es perda del tot el costum d'anar per la vida mínimament curiós.

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom ..... 2n. ....
Nom ..... Domicili .....
Població ..... D. P. .... Tel. part. ....
Lloc de naixement ..... Any de naixement .....
Professió ..... Lloc de treball .....

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un any per la quantitat de:

5.850 pessetes 10.500 pessetes (Europa) Firma

Pagar: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Telèf. bancari Gir postal
En el cas corresponent ompliu, al darré, la domiciliació bancària

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A. Av. de Baró de Círcer, 40, 1a. València-1

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors:

Cadre o banc ..... Agència .....

Carrer ..... Carrer .....

Els preguem que els rebuts que ve nom de .....

Domicili ..... Població .....

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A., per un total de ..... ptes.

o pagar en ..... terminis ..... per la quantitat de ptes. .... siguen

pagats amb càrrec al compte corrent n.º .....
a la llibreta d'estalvi

..... de ..... de 198 .....

Firma